

स राषपूर्णा मणिवज्रहाटकैरलङ्कृतं तत्तकभोगवर्चसं । महाधनं कार्मुकमन्यदाददे यथा महाहिप्रवरं गिरेस्तटात् ।
स्वमायुधं चोपनिकीर्य भूतले धनुश्च कृत्वा सगुणं गुणाधिकः । समार्द्धयत्तावजितौ नरोत्तमौ शरोत्तमैर्द्रौणिरविध्यदन्ति
कात् ।

कृपश्च भोजश्च तवात्मजश्च ते शरैरनेकैर्युधि पाण्डवर्धभं । महारथाः संयुगमूर्द्धनि स्थितास्तमोनुदं वारिधरा इवापतन् ।
कृपस्य पार्थः सशरं शरासनं हयान् ध्वजान् सारथिमेव पत्तिभिः । समार्प्यद्वाजसहस्रविक्रमस्तथा यथा वज्रधरः पुरा
बलेः ।

स पार्थवाणैर्विनिपातितायुधो ध्वजावमर्द्दे च कृते महाहवे । कृतः कृपो वाणसहस्रयन्त्रितो यथापगेयः प्रथमं किरीटिना ।
शरैः प्रचिच्छेद तवात्मजस्य ध्वजं धनुश्च प्रचकर्त्त नर्दतः । जघान चाश्वान् कृतवर्माणः शुभान् ध्वजश्च चिच्छेद ततः प्रताप
वान् ।

सवाजिसूतेष्वसनान् सेकेतनान् जघान नागाश्वरथांस्वरंश्च सः । ततः प्रकीर्णं सुमहद्वलं तव प्रदारितं सेतुमिवाम्भसो
यथा ।

ततोऽर्जुनस्याशु रथेन केशवश्चकार शत्रूनपसव्यमातुरान् । ततः प्रयातं त्वरितं धनञ्जयं शतक्रतुं वृत्रनिजघ्नुषं यथा ।
समन्वधावत् पुनरुच्छितैर्ध्वजैरथैः सुयुक्तैरपरे युयुत्सवः । अथाभिसृत्य प्रतिवार्य तानरोन् धनञ्जयस्याभिमुखं महारथाः ।
शिखण्डिगैनेययमाः शितैः शरैर्विदारयन्तो व्यनदन् सुभैरवं । ततोऽभिजघ्नुः कुपिताः परस्परं शरैस्तदाऽञ्जागतिभिः सुते
जमैः ।

कुरुप्रवीराः सह सृञ्जयैर्यथाऽसुराः पुरा देवगणैर्यथाहवे । जयेष्वः स्वर्गमनाय चोत्सुकाः पतन्ति नागाश्वरथाः परन्तप ।
जगर्जुरुच्चैर्बलवच्च विव्ययुः शरैः सुमुक्तैरितरेतरं पृथक् । शरान्वकारे तु महात्मभिः कृते महामृधे योधवरैः परस्परं ।
चतुर्दिशो वै विदिशश्च पार्थिव प्रभा चसृज्यस्य तमोवृतोऽभवत् ।

इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे उनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ राजन् कुरुणां प्रवरैर्बलैर्भीममभिद्रुतं । मज्जन्तमिव कौन्तेयमुज्जिहीर्षुर्धनञ्जयः ।
विमृश्य सूतपुत्रस्य सेनां भारत सायकैः । प्राहिणोन्मृत्युलोकाय परवीरान् धनञ्जयः ।
ततोऽस्थाम्बरमाश्रित्य शरजालानि भागशः । अदृश्यन्त तथाऽन्ये च निजघ्नुस्तव वाहिनीं ।
सपत्निसङ्घाचरितमाकाशं पूरयन् शनैः । धनञ्जयो महाबाहुः कुरुणामन्तकोऽभवत् ।
ततो भलैः क्षुरप्रैश्च नाराचैर्विमलैरपि । गात्राणि प्राच्छिनत् पार्थः शिरंसि च चकर्त्त ह ।
क्लिन्नगात्रैर्विकवचैर्विशिरस्कैः समन्ततः । पतितैश्च पतद्भिश्च योधैरालीप्तमावृता ।
धनञ्जयशराभ्यस्तैः स्यन्दनाश्वरयद्विपैः । सञ्चिन्नभिन्नविध्वस्तैर्वज्राङ्गावयवैस्तथा ।
सुदुर्गमा मुविषमा घोराऽत्यर्थं सुदुर्दृशा । रणभूमिरभूद्राजन् महावैतरणी यथा ।
दृषाचक्राक्षभलैश्च व्यथैः साश्वैश्च युध्यतां । समूतैर्हतसूतैश्च रथैस्तीर्णाऽभवन्मही ।
सुवर्णवर्णसन्नाहैर्योधैः कनकभूषणैः । आस्थिता कृतवर्माणो भग्ना नित्यमदा द्विपाः ।
क्रुद्धाः क्रूरैर्भहामात्रैः पाण्ड्यज्जुष्टप्रचोदिताः । चतुःशताः शरवरैर्हताः पेतुः किरीटिना ।